

വിത്ത് വെൽപ്പാ

(திரு. சே. வெ. ஜம்புலிங்கம்பிள்ளை)

வினா வெண்பா என்பது உயரப்படி
சிவாசாரியர் அருளிச்செய்ததேஇதாக
அஷ்டங்கத்திலோன்றும் தமது ஆகிரி
யராகிய மறைஞானகம்பங்க்கூர விளிலி
த்துக் கேட்கும் வினாக்களை வெண்பா
யாப்பில் கொண்டது. பல சித்தாக்கத்
கருத்தக்களை விளக்குவது. அருண
ந்தி சிவாசாரியரின் இருபா இருபலி
தைப்போன்றது. 13 வெண்பாக்க
ளாலாய ஓர் சிறு நூலாகும். இவ்
வெண்பாவின் பேரழிப்பைப்படும் கருத
தையும் ஒவ்வொன்றுக எடுத்து விளக்க
க்க ஏர்ட்டுவராய்:

ନେଟୁମ୍ପିଯାଣିପୁମ୍ କିନ୍ତୁ ଯିନ୍ଦୁରୁ ମୋରି
 କୂଟଗରିତୁ କେବୁଣିକିମ୍ ? ଯାନ୍ — ପାତ୍ର
 ତଣ୍ ମୁଣ୍ଡ
 ରଞ୍ଜନାର ଚୋଇ ଯୁଧରମରୁତ୍ଥକ୍ କମ୍
 କିନ୍ତୁ ରହା ରହିଲା ରାତ୍ରି
 ।

ஒளியும் இருஞும் ஓரிடத்தில்கின்றன.
அஃதேபோல் பாபியரிய என்னி
டத்தே மருதூர்ச் சம்பந்த நீ சேர்ச்
திருந்ததெப்படி?

ஆசிரியர் தமக்ஞருச் சுற்குரு தரிசனம் கிடைப்பதற்கு முன்னிருந்தனில் யைக் குறுக்கொன்று, குரு தரிசனம் கிடைத்ததும் தம்மைப் பிடித்திருந்த மலம் அவசரணிட்டு விலகியது, தரிசனத்திற்கு முன் இறைவன் தவர் ஆணமாவோடு சேர்ந்து விளக்கியும் அவருக்கு யாதோரு பிரபோகனமும் இல்லை. ஏனைவை அப்போது சூன்யாவுக்கும் திறைவதுக்கும் நடுவே பரசமானது தரைபோல் மறைத்தது. இய்யறைப்பு எதுபோன் மதினன் படலத்தால் பரதக்கப்பட்ட கண்ணுன்று எப்படி எப்போதும் பிரகாசத்துக் கொண்டிருக்கும் அரிய வெளிச்சத்தைப் பார்க்கும் பார்த்த அத்போல என்றபடி,

இருளி வேளிபுறையு மெப்தக்க
லாதி
மருளி னிலையருஞ்சமாலுங்—கருவி
பிலை
நீங்கனிருளாக்கறமருதச்சப்பந்தா

இருவீல் ஒவிக்கும், கலாத்திகள்
பொருந்தனபோதும் தன்பம் நிங்க
யில்லை, ஏறுவிட்டு நிங்கண காலத்துல்
இருவ மீண்டும் சூழ்துகிறான்டான்.
முழுச் சபநாதசீரை உட்டது அருவா

பெற்றும் பயணில்லத்தை நூடிட்டார்.
 ஆன்மாவின் பல அவளைத்தானிய
 அம் இறைவனை ஆக்ருஷ்ணக்ஷீலங்களை
 முழக்கிறது சிறுநீடி, ததி, சுகாரம்,
 தஷ்டாவம் முசலை கருஷத்துக்கள்
 நடந்த தாக்கறன், கடவுள் நம் தீமாரு
 எட்டோதும் விளக்குக்கறனார், அவர்
 எம்மோடு உடன் உறைநலை பரம
 உணர் மேந்து நமது ஆணவத்தை
 அவருக்கு அப்பனாகு மசுபதால்
 அப்புக்கு நூதன் ஆவுடைய கூத்து

வெட்டும் போன்றதுதாக மாற பெற
வருமில்லானவைப்பது இத்துவ போதத
ஏன்.
புலவத்து சூரியன்வு தாழை
போதுள்ளன
மலத்தில் தீவிரதனை எத்தியமாக
— தொல்லையிருந
னன் மாச் சூரிய நூயாம்ருதச் சம
பக்தா

கிர்நற்வ பூரண உணர்ச்சியாக
தென்பது எல்லோருக்கும் தெரிக்கு
போது வருமை. அப்படிப் பூரண
உணர்ச்சியாறு பக்தர்கள் உண்டார
முரானல் அது உண்மையாக இராத.
அழற்சுகளில் மனவுறுத் சமயங்கு
முன்வட்டி! மனுபோன்ற முன்வததை

ஆன்மாவின் ஆய்வு சிறியதுமன் கூட

குற்றமுடுடையதமன்று, அது வளர்ச்சி
பெறவதுமில்லை, குறைவாற்ற நிலை
வாவதுமில்லை. ஒருபட்டச்சக்கில் அது
நிறைவுடையதே, ஆனால் அண்மதற்கு
அணவ மலத்தோல் மூடப்பட்டிருப்பது
கூக்டான் செய்யப்பட்ட பளிங்கு அழு
க்கால் மறபடியும் மூடப்படுவது
போல பளிங்குலுள்ள அழுக்கைப்
போக்கினால் தானும்பிராரசுப்பதோடு
வேறு ஒளியையும் ஊட்டிருக்கிற சென்ன
அமைப்பு சேர்க்கிறது. அழுக்கால்
மூடப்பட்டுள்ளபோது இந் கிக்குஷ்சக்க
கள் உண்டாவதுல்லை. இஃபேத்
போல சிவஞானமாகது ஆணம் அம்ம
வயன்று; ஆண்மா புதுணர்ச்சி
பெற்றுறிகு நூதனமாக உண்டா

கனவு கனவிவண்று காண்பரிதாங்
காணிய்
நனவி வகைசிறி தூநண்ணு—முக்கு
வன்றுள்
தானவற்றி வோன்று தடமநூகச்
சம்பந்த
யானவத்தைக் கானு மாறிறன. 4
கனவிலே சின்ற கனவு இன்ன
தெண்பதைக் காண்முடியாது. நன
வில் களுக் காட்சியைத் தொடர்க்கு
சொல் இயலாது. இறைவன் நூலாற்
காண்வரமென்றால் கவுன்ததைகளோடு
அருள் பொருந்தாது. அவ்வதைகளே
யான எப்படிக் காணபது கறுஹராயாக
எண்ணம் இன்னதெண்பதை ஒரு
வன் ஊசீக்கமுடியாது. ஆனால் அவன்
கத்தாலையை அடைவாட்னாயாகில்
ஆப்போது அறியலாம்.

அறவறிந்த தெல்லா மசுத்தராகு
மாயின்
குழியிறக்க சின் அணார்விற் கட்டா
—பொழ்புலன்கள்
தாமாவறியா தடமருதச் சம்பந்தா
யாமா ரறிவுர ரினி, 5

அறிவால் அறியக் கூடியவையென்றால் அசத்தமரமயின், வாக்கு மனத கிர்வெட்டாத உண்ணையான அறிவுதை கூறாது. போற் புலஸ்கள் தரமாக அறியக்கூடியவையெல். ஆதல்ல சம்பந்தம் யான யாரை எப்படிக் கண்பது.

நாம் காண்பதெல்லாம் காட்சிப்
போருளேயாம். காட்சிப் போருள்
கானும் பொருள்கை காண்முடியாது
பாம் கடவுள்கை காண்பதுண்டானால்
உவர் காட்சிப்பொருளாக்கிறார்; இது
நடாத காறிபம், ஏனெனில் அவரோ
உண்ணியக்கக்காசபவர், நமது எண்ணைக்குறுக்கு முதலவர். “அவரால்
எல்லவெற்றதையும் அறியும் ஆனவரா
வுவரை எப்படி அறியக்கூடுமோ? காண
வுவரை எப்படித் தாணபதோ? என்பதை
அறுகத்தாரணிய உபதிடத
உக்கட்டங்கள்,

“கண்ணுக்கு உள்ளெரியாய் விளக்குபவரைக் காணமுடியாது. கருத்துள்ளேன் ஒவியாய் வளக்குபவரைப் பற்றக் கூடக்குமுடியாது. உணர்ச்சிக்கு உணர்ச்சியை கூறுப்பவரை உணர்முடியாது. அறிவுக்காலாய் வளக்குபவரை அறியமுடியாது. இப்பொழுதான் ஆஸ்மாற்றாஸ்மாவாய் எவ்வள உய்ச்சிடித்தும் உள்ளது. இப்போதுள்ளத்தார் ஏனைய வகையிலையேவெலம் ஆச்சத்தன்னை.”

“அவர்கள் மனதிலோ சுதாயை தான் இசோ
ந்தாலே கடுத்துக் கூறப்படாதது.
நினை அரியலைத்தான் ஆவணீ மனி
தான் ஏனொரம்”

(கந்தத்தியம்)
“பற்றந்துவன் அவனை ஆவன் அரு
ளால் கேண்டிராய்” சுல்வாசுவேதம்) Digitized by Nal

வாழ்க்கையும் விஞ்ஞானம்

ஸ்ரீ பெ. நா. அப்புவன்வாமி ஐயரவர்கள், B.A., B.L.
மதிலைத் தமிழ்ச் சங்கத்திற் செய்த பிரசங்கத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு ஏழுதிப்பது!

(കുമംഡലത്ത്

கலையணர்ச்சி பெற்றவர்கள் விள்ளுரான விஷபங்களைத் தமக்கு உரிமையக்கிக்கொண்டிருப்பதைப்போலவே விஞ்ஞானிகளும் கவிதை முதலிட கலைத் துறைகளைத் தய்க்குந்தகும் உடமையரக்கிக்கொன்றுகிறார்கள். சிறந்த ஆராய்ச்சியாளர் ஒருவர் தாம்சோதித் தறிந்க உண்மைகளை மீண்டும் மீண்டும் சிக்கித்துக் கொள்வதைக்கூடிய அவை எத்தனை சிக்கலான விஷபங்களை பிரூந்தபோதிலும் அவற்றை நடப்பமாகவும், தன்னிப்பமாகவும், தெளிவாகவும் குறனித்து விவரிப்பதே ஆராய்ச்சியாளருக்கு இப்பற்றக்கூடிய சிகித்தது. இங்காரணத்தாலும், அவருடைய மனதில் தெளிவு உள்ளபடியாலும், அவருடைய நூட்டிலும் தெளிவு ஏற்படுகிறது. தாம்புதிதாகக் கண்டுபிடித்த உண்மைகளைப் பெறுவதையும், அதன் சிறப்பிப்புகளையும் அவர் நன்கு உணர்ந்தவராகவரால், அவருக்கு அச்சுள்ள ஊக்கத்திலும், உணர்ச்சி வேகத்தினாலும் அவருடைய நூட்டிலும் ஓர் உயர்வும், ஒழுங்கும், கவுசத்தும் தானமையும், ரஸபாஸமும் குறுத்தமுகும், செம்மையும், ரஸபாஸமும் கிறைத்த தேவையுக்கிறன, நமது நாட்டில் ஸர்: வி. வி. ராமன் இதற்கு ஒரு சிறந்த சான்றுக்கு காட்டலாம். அவர் சேசப்பெரமுதிதல்லாம் அவருக்கு மனம் மூழைக்கப்படும் கிறைத்துத் ததுமயிக் கொண்டிருக்கும் விஞ்ஞான உணர்ச்சியானது, சீசன்விபமதும் சேசந்த நந்தராகுளிற சீரிய உரிய' சொற்களின் பிரயாகமாக வெளிவருகிறது. ஒளிபினநடப்பங்களையும், ஒளிபின் தத்துவங்களையும், பெருளின் அமைப்பையும் பற்ற அவர் செய்துள்ள ஆராய்ச்சிகளைக் குற்றது. அவர் விரித்துக்கூறுகிறையில் தரவுக்கு நுனியாகவும் மிதுதாகத்தின் ஏதத்திலே கேட்கும் இனிமையையும், மயலின் தோறுக்கன கிறகளில் தோற்றும் அழுமயினும், ஒளி விசும வைத்தன் காந்தமையும் அவர் வழுணாகக் கீற்கிறது. அப்போதல்லாம் அவர் ஒரு காட்டாங்கிவேற்றுகிறது.

கிடமிக்கினைச் சோதித்த அறியவர் கரது, உள்ளதை உள்ளபடி காண மயலவடே ஆராயும் விஞ்ஞானியின் கொழில். சோதனைகள் கிடமித்தி, விஷபக்களின் உண்மைகளைக் காண முயலும்போது, கற்பனை என்பது உதவவே உதவுத, இவ்வாறு நடவடிக்கை என்று கூற வேண்டும். அதன் பேரே ஆவதுபோலவே, காதலர்கள் கண் ஊக்கு எல்லாம் அழகு; பக்தன் கண் ஊக்கு பாவும் தெய்வம். புறக்கண்ணுடை ஒன்றைக் காட்டியபோதிலும், அங்கண்ணால் மற்றிருக்குமைக் காலைவது சாமானியர்க்கெல்லாம் பொதுவாக உள்ளதியல்பு. புறக்கண் ஊக்கு முடிசெதிபானது வெறும் முடிசெதியாகவே தேவன்றுகிறது; கவிதீன் அகக்கண் ஊக்கு ஏது நூரையிலிருந்து செறிவதை கிழவனுக்குத் தேவன்முறை கரது. அவர்களே தின்பும்மாய் ஒளித்தேர்நீர் ஒரு சண்டெஷி கஷி மைமப்படித்தத்திற்குமியிருக்கும்போது கண்ஊக்குச் சென்னாலும்மிய வடிவுகடிப்பதை வைத்தாகத் தீர்த்தானும்கூட; ஆனால் தாத்திரை கூற இல்லை அது அறிபுச் சுண்டல்லபட்டது நடவடிக்கை கூறுது.

இதைப் பண்டிக்க காணுது, நீண்டாக கண்படுத் த விஞ்ஞானியின் பண்பட்ட மனத்தின் இப்பெருமை உள்ளவற்றை உள்ளபடி விஞ்ஞான முறையாற் கண்டறிந்த பிறபு, அவற்றைத் தொகுத்த, ஒரு க்குபடுத்தி, அவற்றினின்ற யாவற்றுக்கும் பொதுவன் உண்மைகளை ஊகித்தறிவதற்கும், உண்மைகளோடு முரண்படாக கொள்கைகள் அமைப்பதற்கும் சிறந்த மனைபாவும் இருக்காலன்றி முடியாது. அறவோம்பாத ததாய், உண்மை நெரியினின்ற நீங்காத்தயை உள்ள கற்பனைபே விஞ்ஞானி செய்யும் கற்பனை. கெப்லரும், நீத்தித்துமும், ஜனஸ்ட்டைபும், பேரர், ஜீஸன், ராமன் முதலியாகும் செய்துள்ள கற்புகளை ஆராய்ச்சியிற் கிறந்த இருங்கள் கவிமாசமும் படைத்தவர்கள் என்பதை நன்றாக விளக்குகின்றன.

ஜக்கிய சங்கங்களுக்கு அறவித்தல்

அற்றுத்தவ

ஐக்கிய சங்கங்களின் பரிபாலனம் சம்
பாக்ஷமாகக் “ஐக்கிய முன்னேற்றி” என்
இம்மிகு புதியகங்கேதார் ஸ்தாபிதன் செய்ய
ப்பட்டிருக்கிறது. இப்புதிய கங்கோருடன்
ஐக்கிய சங்கப் பதவு காரியம்தரின் கட்
சோரம் நிவைக்கிறது.

புகிய கந்தோரி இன்ன வேறு மல
வேலைகளுடன் ஜக்கிய மொத்தப் பண்ட
சாலைகளின் பராமரிப்பையும் தாங்கி
யிருக்கும். ஆகவே, இல்லங்க முழுவது
முன்ன சகல ஜிக்கிய மொத்தப் பண்ட
சாலைகளுக்கும் யொரு ஞதவுவது
ஆப்புதிப் பக்தோரைப் பொறுத்ததா
யிருக்கும்.

இல்லே, ஜக்கிப் பண்டசாலைகளுக்குப் பொருள்களெழுவது சம்யங்தமான சகல கடிதங்களும் “கோவோ பெறேற் டின் டிகிலீஸ் பஞ்ச்” தயால்பெட்டி-444 கொழுப்பு எவ்வற வலாசத்திற்கு எழுதப்படல் வேண்ம்.

ஆயன், ஜக்ஷன்காபதி, வளர்ச்சி, முதலியன யாவையும் பற்றிப் பதில் காரியஸ்தருக்கெ (Registrar) கடதம் எழுத வேண்டும்.

